

הבתולין של אבן, אחרי פרסומת אדירה. היה זה שיריהלל ממושך על ההסכם להנחת צינור הנפט מאילת לים-התיכון.

אבן לא דילג אף על יתרון אחד הכרוך בצינור זה. הוא השווה אותו עם נתיבי המים של סנט-לורנס, המפעל האדיר שהפך את הערים הגדולות שלבב יבשת אמריקה לנמלים בעלי גישה ישירה לים הפתוח. הוא הזכיר את חשיבות הנפט לתעשייה הי-כימית, והכריז על הצינור כמעשה היסטורי — חיבור הים התיכון אל ים-סוף.

בכל המאמר הזה שכח אבן רק פרט קטן אחד: שצינור זה תלוי כולו ברצונו החופשי של גמאל עבד אל-נאצר, שעל נאומו האחרון אמר אבן עצמו כי "רועי-הלבב מבצבץ בו מכל משפט ומילה". אפילו דיון רמו על אפשרות זו. כאשר שלט רע"ם אינו מהסס לסגור את הסואץ בפני הסחורות הישראליים, אין בפניו שום מניעה עקרונית להסגור גם את מיצרי-טיראן. בחירת המועד והצורה תלויה במצב הנוכחי אך ורק בשיקוליו.

משום כך אין זו אלא אחיזת-עניינים לר-אות בצינור הנפט פתרון או רמו של פתרון לבועיה האמיתית של ישראל. כל אשר אבן מסוגל להציע הוא התקנה הסתמית כי אי-פעם "עתידה האמת הזאת (שישראל אינה יתן התקנה במרחב הערבי, לפוררו ולספץ את אחדותו) להבקע דרך גם אל הכרתם של טובי העם השכן". אולם אבן אינו אומר מתי, מדוע וכיצד.

הוא רק מוסיף, בנימה של מורה המדבר על תינוקות חסרי-בינה, כי "מנהיגי (העם הערבי) נראים עדיין רחוקים מכל הבנה של העובדה היסודית כי האזור... זקוק לישראל".

צדק הדדי. בסיכום נתקבלה התמונה כי אבן מאשים את דין, ודין מאשים את אבן, באותה האשמה: שאין בפי השני שום דבר חדש, וכי הפתרונות השגורים בפיו אינם אלא סיסמות נודשות ושטחיות. לרוע המזל, נדמה ששניהם צודקים.

יחסים מרחביים

עזרה הדדית בע"מ

דבר אחד הצליח משה דין במאמרו, ש-היה מכון לעשיית חשבון פנימי עם אבן אבן (ראה לעיל): הוא הצית מחדש את ה-מרחב.

במשך למעלה משנתיים נמנע גמאל עבד אל-נאצר מכל התקפה מילולית חריפה על ישראל. הוא תקף את הציונות ככתב-ברית האימפריאליזם, אך הכריז פעמיים כי הוא מוכן להסיר עמה אם תפתור את בעיית ה-פליטים. השבוע, במאמר חסרת-כלת אחד, שקול ישראל מהיר לשדרו פעמיים ביום, שם משה דין את הקץ לשקט זה.

"מוסה דין". יומיים אחרי המאמר, נאם גמאל עבד אל-נאצר באלכסנדריה, מוסת גרת חגיגות יום-המפקדה המצרי. "מוסה דין" מאיים לכבוש את סיני! קרא נשיא רע"מ, "ואנו אומרים לו: אדורא! נראה אותך! אם אתה רוצים במערכה מכרעת — אנו מוכנים לה. כל הערבים מוכנים לה. כל הערבים רוצים בה, כדי למחות סופית את החרפה של 1948."

המשך עבד אל-נאצר: "מוסה דין הלך ושכר סופר אמריקאי שיכתוב ספר מאה שעות לסואץ". ואני אומר לכם, כי מאה שעות עמד לפני אברעגילה ולא יכול היה לזוז. שלוש-ארבע פעמים התקיף בשתי ח-סיבות-רגלים וחסיבת-שריון, ולא יכול היה לכבוש את המוצבים שהוחזקו בידי שני גדודים שלנו.

זה היה הקרב היחיד שנערך בכל סיני — ומוסה דין לא ניצח בו. הוא כבש את אברעגילה רק אחרי שהודיעו האנגלים וה-צרפתים כי הם יפלוש למצרים, ואז אנחנו נתנו לכוחותינו סקודה לסגת מסיני. רק אחרי שאנו פנינו את אברעגילה, יכלו ה-ישראלים לכבוש אותה. אם מוסה דין היה גיבור כזה — מדוע לא פלש לסיני לבדו, בלי לחכות לעזרת האנגלים והצרפתים?"

היה זה הנאום המפורסם הראשון, שבו ני-סה עבד אל-נאצר להסביר את התבוסה ה-מצרית בסיני. והוא התקש בכל תוקף כי (המשך בעמוד 8)

מפלגות

מלחמה בערפל

הסיכוב האחרון עד כה במלחמת היור-שים במפא"י (ראה הנידון) נפתח השבוע במאמר של משה דין ("כל הזכויות שמו-רות לדבר ולגרסאות פוסט") שנושא את הכותרת: "איגדה סופט — עלינו להשיב במדיניות איבה על מדיניות איבה".

המגמה התעמולתית של דין במאמר נס-תברה מן הכותרת. את השנה האחרונה בוזבו דין בנאומים על נושאים כלכליים, שהשפעתם היתה שלילית. מכיוון שגם חסי-דיו נאלצו להודות שאין לו מושג רב על הנושא. עתה קבע את הבסיס הקרבי שלו במקום המוכר לו היטב — עיניו הבטחוני-למי שלא היתה כל סבלנות לקרוא את המאמר הארוך, הספיקה הכותרת: דין מציע מלחמה ברע"ם, ובזאת קבע לעצמו שדה-קרב נוח נגד אבן אבן המתון.

איבה — אבל מה? אולם תוכן המאמר לא הצדיק את הכותרת. קבע דין, בבהירות רבה: מי שאינו עושה מאומה נגד פעולת המצרים, משלים עמה למעשה — אפילו כש-הוא מכריז פומבית שאינו מסכים. איך אפשר ללחום לפתחת הסואץ? דין מעמיד שתי אפשרויות, פוסל בעצמו את שתיהן. השתיים:

- כיבוש הצ'יחאי סיני וסיפוחו לישראל, כדי להביא את המדינה לגדות התעלה. אולם האיש שהוביל את צה"ל אל הסואץ וחזרה קובע בגלוי-לב: הדבר אינו אפשרי מבחינה מדינית, ואיש אינו מציע אותו.
- מסע של שוורים ישראלי נגד מצרים, כגון תפיסת אוניות מצריות בלב ים. מודה דין: המעצמות הגדולות לא יסבלו זאת. ברוגע שדין פוסל את ההצעות המעשיות, נכנס מאמרו לערפל סמיך. טוען האלוף בדמימוס: על ישראל לפתוח נגד מצרים ב-מעשי-איבה במקום וברגע הנוחים לישראל, תחת להגיב על פעולות מצריות. שהרי אלה נבחרו על-ידי המצרים בידעם כי ישראל אינה מסוגלת להגיב עליהן.

איך? מה? מתי? על שאלות אלה אין האלוף עונה. אין הוא נותן אפילו דוגמה. המסקנה הסבירה: גם האלוף אינו יודע.

קבר רטוב בסואץ. הדבר הבולט ביו-תר במאמר הוא מה שאינו כתוב בו. דין אינו מציע אף הצעה אחת, איך לשנות את המצב ביסודו. הוא מתיחס אל מצב-המלחמה בין ישראל למדינות ערב כתופעת-טבע שאין להרהר אחריה, מתוך הדעה הפשטנית כי המצרים אינם רוצים להפסיקה.

דין אינו יודע איך לשנות את המצב היסודי במרחב. אין הוא מתיימר אפילו להעמיד פנים שיש לו פתרון כלשהו, אפי-לו לסתח ארוך. בשעה שהכוח הפוליטי של הערבים בזירה העולמית הולך וגובר משנה לשנה, כל אשר יש לו להגיד הוא: "לקח סיני יהיה למצרים לקח רק אם ידעו כי פעולתנו במערכה זו היתה ביטוי למדיניות, וכי מדיניות זו לא השתנתה".

היתה זו נחמה קלושה בשעה שדין עצמו מודה שישראל אינה יכולה לחזור על מערכה זו, ובשעה שגם הפירות הנוצרים של מיבצע סיני נקברים בקבר הרטוב של סואץ.

החזית השנייה. לתוך הפירצה הגלויה הזאת הסתער אבן אבן, כבר למחרת היום, בכל הכוחות העומדים לרשותו. בצורה בל-תירגילה בארץ קרא אבן לעתונאים, מסר להם הצהרה המתקיפה בפירוש ובפה מלא את מאמרו של דין, חברו למפלגה. טוען אבן: אין בישראל שום תומכים למי-דיניות-האיבה המוצעת על-ידי דין. אם תפי-על ישראל, תאבד את אהדת כל המדינות הגדולות. הערבים נוהגים לאחרונה בקי-תיון מפני שהם חוששים מפני החרפת הסיכסוך בין אמריקה וברית-המועצות במרחב, וגם על ישראל לחשוש מפני אפשרות זו. המאבק האמיתי של ישראל צריך להיות בזירה ה-הבינלאומית — היינו נסיון לרכוש את אהדת המדינות הגדולות (הכזנה, שאינה נאמרת ב-פירוש: אהדת מדינות המערב).

בצורה פקחית זו פסל אבן את ערכה של החזית הצבאית בה מתמצא דין — ושם את כל הדגש על החזית בה מתמצא הוא עצמו, החזית הדיפלומטית.

צינור בחסד. דברי אבן היו משכנעים יותר אילו היה לו איזה שהוא פתרון ל-הציע. אולם כשמגיע תור הצעות-הפתרון, נעלם אבן באותו ערפל סמיך שבלע גם את דין.

באותו יום בו סירסו דבר וג'רוסלם שוטט את דברי דין, סירסו מעריב את מאמר-

דירת וילה בלב העיר

- דירות מופרדות ללא קיר משותף
- קירות ותקרות מחומר בידוד
- שלושה כוונני רוח
- שלש וארבע מרפסות לדירה
- גן של תשעה דונם
- מגרשי חניה.

וכל זה ב... נוה

במרכז המגורים החדש בתל-אביב, על קרקע פרטית בין הרחובות מוזיר ואפשטיין (בקרבת גמנסיה הרצליה החדשה ברחוב ז'בוטינסקי).

תכנון חדיש ומהפכני - שכלולים ללא תקדים

- (1) מגרשי שעשועים וכרי דשא לילדיך
- (2) מעליות מודרניות עם סינור למקורות חשמל עצמאיים
- (3) מגדלי בטחון — מקלט ליד פתח הדירה בכל קומה
- (4) מרפסת כביסה מיוחדת עם יציאה מחדר הרחצה
- (5) מרכז חנויות במקום.

דירות בנות 2, 2 1/2 ו-3 חדרים בתנאים נוחים

משכנתאות ל-5 שנים עד 10.000 ל"י.

וכל זה ב... נוה

בבצוע נאמן של החברה הכלכלית, ניו יורק — צבי אורבך.

נוה
חברת בנין בע"מ
ת.א. רח' דיזנגוף 16
טלפון 23082
NAVEH Construction Co. Ltd.
16 Dizengoff St., Tel Aviv - Tel. 23082

אנגלית • צרפתית

לומדים בשיטה קלה בבית-הספר "קדימה" תל-אביב, בן-יהודה 74, טל. 20314.

- (1) קורסים ואולפנים למבוגרים מכל דרגות הידיעות.
- (2) אולפניות קיץ לתלמידי בתי-ספר לחודשי החופש לביסוס הידיעות ועזרה לבחינות. (3) הכנה באנגלית לבחינות בגרות.

פרטים והרשמה: מ' עד 12 לפני הצהריים; 3 עד 9 בערב.

התה
הסס
תקבל פרס

המינוי —
קיבלת
חשבונך,
נא
פרט
אותו
בחשד.